

HARFİ HARFİNE HÜSEYİN ERSU

İlk Satırlardan İlk Adımlara

Bandrol uygulamasına ilişkin usul ve esaslar hakkındaki yönetmeliğin 5.maddesi 2.fikrasına göre bandrol taşıması zorunlu değildir.

Yazar : Hüseyin Ersu İlkokulu Öğrencileri
Resimleyen : Hüseyin Ersu İlkokulu Öğrencileri
Yayınlayan : Hüseyin Ersu İlkokulu
Dizgi : Nursel TÜRK

İSTANBUL - 2025

Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulu Başkanlığı'nın 03.07.2009 tarih ve 2434 sayılı Tebliğler Dergisinde yayınlanan çocuk kitapları yönetmeliğine uygun olarak hazırlanmıştır.

İSTANBUL
İL MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

İSTANBUL - SULTANGAZİ
İLÇE MİLLÎ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜ

Bu Kitap İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün GELECEĞİN YAZARLARI PROJESİ kapsamında Hüseyin Ersu İlkokulu Öğrencileri tarafından yazılan ve komisyonca uygun bulunan eserler alınarak hazırlanmıştır.

İmtiyaz Sahibi	: Faruk UMUÇ
Sorumlu Müdür Yardımcısı	: Asuman SARAÇ
Editör ve Dizgi	: Nursel TÜRK

Komisyon Üyeleri

Nursel TÜRK
Ayşe SARITAŞ
Mehmet BAĞRIAÇIK
Neşe YİĞİT

ÖNSÖZ

Okumak bizlere farklı dünyaların kapılarını açar. Bu kapıdan içeri giren çocuklarımız için okumanın yanı sıra hayal ettiklerini yazıya dökmek ve ifade etmek de çok önemli bir kazanımdır. Çocuklarımızın hayal dünyalarını somut bir şekilde esere dökmelerini ve bu kitapla birlikte kalıcı hale getirmenin mutluluğunu yaşıyoruz. İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından yürütülen Geleceğin Yazarları projesinde paydaş olmak ve bu eseri siz okuyucularımızla buluşturmaktan gurur duyuyoruz.

Okulumuzda projenin yürütülmesinde önemli katkı sağlayan Müdür Yardımcımız Asuman SARAÇ'a, Proje Koordinatör Öğretmenimiz Nursel TÜRK'e, eserlerin seçiminde ve yazım sürecinde rehberlik eden komisyon üyelerimiz Ayşe SARITAŞ, Mehmet BAĞRIAÇIK, Neşe YİĞİT ve katkı sağlayan okulumuzun tüm öğretmenlerine ve eserleri yazan öğrencilerimize teşekkür ediyorum.

Faruk UMUÇ

Okul Müdürü

İÇİNDEKİLER

• Vatan Sevgisi.....	5
• Sevgi.....	6
• Çocuklar Yaşamalı.....	7
• Filistin.....	8
• Bayram Günü	9
• Bugün Bayram.....	10
• Bayram Çoşkusu	11
• Eski Bayramlar.....	12
• Canım Yurdum.....	13
• Birbirimizi Sevelim	14
• Aile Gibisi Yok.....	15
• Hayvan Sevgisi.....	16
• Bir Hayalim Var	17
• Sevgili Günlüğüm	18
• Atıklar	19
• Benim Ailem	20
• Hayvan Sevgisi.....	21
• Sevgi.....	22
• Küçük Arı	23
• Ailem	24
• Kitapçı Kedi	25
• Aile.....	26
• Ertuğrul'un Lunapark Macerası.....	27

VATAN SEVGİSİ

Vatan benim canım,
Anlatılmaz yaşanır.
Türkiyem herşeyim,
Ancak yaşayan anlar.
Nasıl güzel ülkem benim.

Seni sevmek bir qurur,
En değerli varlığımşın,
Vatan demek can demek,
Gerçek sevgi vatan demek.
İçimi ısıtır dalgaların bayrağın,
Sevgin gönüllerimizde,
İçimizi ısıtır güneşin.

Ömer T. ÖZTÜRK
36

SEVGİ

Bir çiçeği bir yudum su,
Bir yiräği sevgi yaşertecek.
Kocaman bir gülümseme kucağı dolusu.
Küçük dünyamızı güzelleştirecek.

Dünya'nın en güzel kokusu.
Sevgi ile yer yüzüne yayılacak.
Çocukların heyecanlı coşkusu.
Bize mutluluğu hatırlatacak.

Isılayan gözler, sevgi dolusu.
Yürüdüğümüz yolları aydınlatacak.
İyilik, şefkat, merhamet duygusu.
Bizi bir arada tutacak.

HİRA AKSOY
3/E

ÇOCUKLAR YAŞAMALI

Bu dünyada çocuklar
Neden şiddete maruz kalıyor
O küçücük kalpleri
Bu korkuya nasıl dayanıyor?

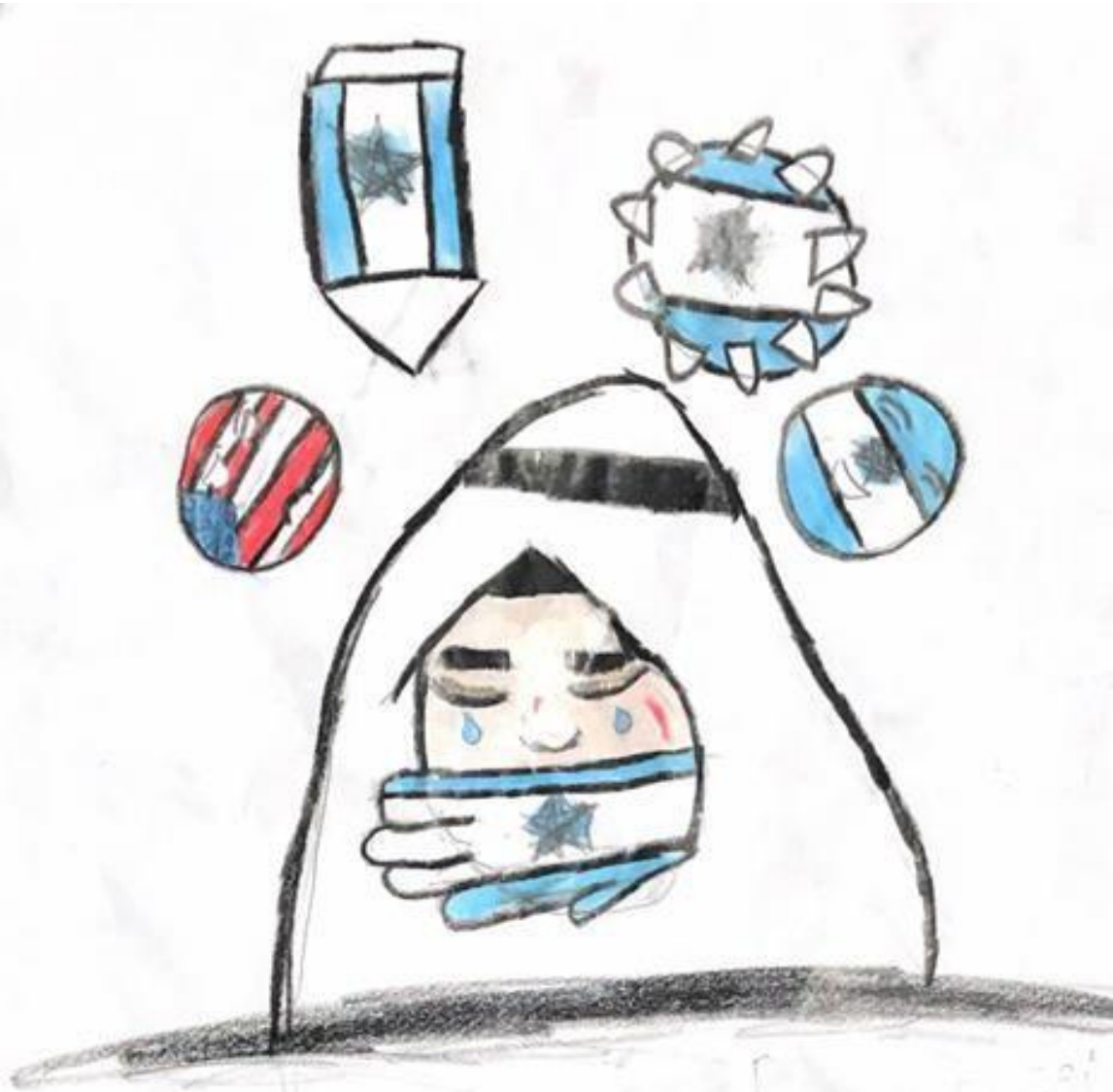
Sadece şiddet değil
Anasız babasız olanlar da var
Onlar cennete gittiler
Siz üzülmeyin çocuklar

Onlar bunları yaşamamalı
Onların gamzeleri çıkmalı
Tüm Dünya’da tüm evrende
Kahkaha sesleri duyulmalı

Çocuklar olmadan
Bu dünya neşelenmez
Onlar olmadan
Bir dünya düşünülemez

Şeyma GÜVENİR

4/D

FREE PALESTINE

FILISTIN

4/D sınıfı
Zehra Korkmaz

BAYRAM GÜNÜ

Bayram günü dediğime bakmayın ben anlatmaya arife gününden başlayacağım. Arife günü annem bayram için tatlılar, sarmalar yapmaya başladı. Daha sonra bayramda gelecek misafir çocuklara özel şeker paketleri hazırladık. Sonra bayramı köyde geçireceğimiz için annem çanta hazırladı. Babam işten geldi bizi aldı ve yola çıktık. Sabahın olmasını bir an önce istiyordum. O yüzden hemen yattım. Babam her bayram olduğu gibi Barış Manço'nun "Bugün bayram erken kalkın çocuklar" şarkısıyla uyandırdı. Amcam, babam ve ben bayram namazına gittik. Geldiğimizde annem, halalarım çok güzel bir bayram kahvaltısı hazırlamışlar. Bütün aile kahvaltı yaptık sıra bayramlaşmaya geldi. İlk önce dedemle bayramlaştık. Sonra bütün aile birbirimizle bayramlaştık. Uzaktaki büyüklerimizi arayarak bayramlaştık. Biz büyüklerimizin ellerini öptük onlarda bizim ellerimizi boş bırakmadılar. Daha sonra sokağa çıktık komşularla bayramlaştık. Kapı kapı gezdik, bir sürü şeker topladık. Kuzenlerimle ilk gün böyle geçti. İkinci gün bizim ailede gelenek haline gelen pikniğe gittik. Doyasıya oyunlar oynadık. Çok eğlendik bayram böyle geçti.

Muhammed Hamza SEVER

2/B

BUGÜN BAYRAM

Bayramlar çok güzeldir,
Bayramları bize armağan' dır.
El öpülür, hoşluk toplanır,
Bayramlar sevinçtir.

Büyüklerin yanına gidilir,
Mezarlık neşe dolar,
Camiler dolar taşar,
Bayramlar çok güzeldir.

Ömer Asaf KARACA

2/E

BAYRAM COŞKUSU

Bayram yaklaşıp
Kardeşlerimle heyecanımız yarıyor
Annem tatlılar yapar
Benim gönlümde fırtınalar kopar

Bayram sabahı olduğunda
Büyüklerimin ellerinden öperim
Yaşlılarımla geçer eğlenirim
Komşuları geçer şeker toplarım.

Kabir'de olanları da unutmuyoruz.
Onları da ziyaret eder yaad ederiz.
Bayramda topladığımız sekerleri afiyetle yer.
Bir sonraki bayramı bekleriz.

2-D: Yavuz Selim DODUR
NO: 1340

ESKİ BAYRAMLAR

“Eski bayramların tadı yok” diyor dedem. Eski bayramları bilmem ben ama ben bu bayramları da çok seviyorum. Sahi eski bayramlar nasıl oluyor ki? Eski bayramlarda bütün çocuklar heyecanla, elbise ve ayakkabılarını başucuna koyarak bayram gününü beklerlermiş. Anneme ve babama göre her şeyi fazla tükettiğimizden biz bu heyecanı yaşayamıyormuşuz. Bu ne demektir anlamadım. “O kadar fazla kıyafet, ayakkabı ve oyuncak alıyorsunuz ki yeni alınan bir şeyin heyecanı olmuyor.” dedi. Belki annem ve babam haklılardı ama ben yine de bayram heyecanını yaşıyorum. Bayram gününün gelmesini, bayramlıklarımı giymeyi, şeker ve harçlık toplamayı, büyüklerimizin elini öpmeyi, tüm aile birlikte olmayı...Ben bunların hepsini heyecanla ve mutlulukla yaşıyorum. Bence bütün çocuklar böyle yaşıyor.

Ailelerimiz kendi çocukluklarını mı özliyorlar acaba? O yüzden mi eski bayramları özliyorlar?

İkra TÜRKHAN

2/C

CANIM YURDUM

Başladım yazmaya aldım kalemi

Kullanmalı en iyiye elini

Aklında bir tek söz olmalı

Canım yurdum, canım yurdum

Başladım yazıyorum

En çok seni seviyorum

Canımı sana feda ediyorum

Canım yurdum, canım yurdum

Yazmaya devam ediyorum

Görevimi en iyi şekilde yapıyorum

İki kelime söylüyorum

Canım yurdum, canım yurdum

Muhammed Hamza UYSAL

3/B

BİRBİRİMİZİ SEVELİM

Sevelim, birbirimizi.

Kırmadan, üzmeden,

Hal hatır soralım,

Canı gönülden.

İyilikle gel ki

Güzellikle geleyim sana.

Başkasının kalbine

Dert olmayalım.

Sevgi ile yaklaşalım.

Kalpleri iyileştirelim.

Birbirimizi sevelim.

Hep birlikte mutlu olalım.

Melahat ERDOĞDU
3/F

AİLE GİBİSİ YOK

Bir çift sıcak el dokunur yüreğime,
Anne sesi gelir en tatlı şekilde,
Babamın gölgesi düşer önüme,
Kardeşlerle dolu her anım,

Omuz omuza geçer fırtına,
Aile demek en sağlam duvar,
Birlikte güler birlikte ağlarız,
En zor günlerde bile varız

Ne zaman kararsam ailem ılık yazar,
Ailemin sevgisi içimi ısıtır,
Para, mal, mülk geçer belki,
Ama aile hep kalır kalpte gizli

Birlikte büyürüz çiçek gibi,
Kavga da ederiz ama sevgi hep var,
Her düştüğümde biri kaldırır beni,
Aile demek paylaşmak her hüznü sevinci.

Hilal Ece KIRMAÇ
3/F

HAYVAN SEVGİSİ

Eren adında tatlı mı tatlı sekiz yaşında bir çocuk varmış. Eren hep bir kedisi olsun istemiş ama annesi hayvanların evde beslenmesine çok karşıymış. Eren bir gece “ne yaparsam annem eve kedi almama müsaade eder” diye düşünmüş. Acaba annemi üzmezsem, ödevlerimi erkenden yaparsam, yatağımı ve oyuncaklarımı toplarsam belki annem eve kedi almamıza izin verir diye düşündü ve sonra uykuya daldı.

Sabah uyanır uyanmaz hemen yatağını topladı. Sonra mutfığa geçip annesine kahvaltı hazırlığı için yardım etti. Annesi erene bu değişimin sebebi ne diye gülerek sordu. Eren de anneciğim lütfen eve kedi alalım. Söz veriyorum derslerime çok çalışacağım ve seni hiç üzmeyeceğim dedi. Annesi ilk hayır dese de oğluna çok üzülmüştü. Belki de oğlumun istediği kediye eve almalıyım onun mutluluğundan daha önemli değil diye düşündü. Ereni hazırlayıp okula bıraktıktan sonra hemen bir kedi sahiplendi ve akşam için erene sürpriz yaptı. Eren bu sürpriz karşısında çok mutlu oldu.

Cemal Eymen KOCAYİĞİT

2/G

BİR HAYALİM VAR

Biz annem babam ve ben İstanbulda yaşıyoruz. Ben 2.ci sınıfa gidiyorum okulumun adı Hüseyin Ertuğrul İlkokulu okula gitmeyi çok seviyorum çünkü orası bana çok şey kazandırıyor güzel arkadaşlıkları, paylaşmayı, kendi işimi kendim yapmayı öğretti. Benim sık sık dişlerim ağrır ve dişçiye gideriz. Oradaki diş doktoru ablaları ve abileri gördüm çok hoşuma gitti ve diş doktoru olmayı hayal ettim. Öğretmenim bu hayalimi öğrenip bana geçen gün diş doktoru fotoğrafı çıkarttırmıştı çok mutlu oldum. İnşallah bu hayalimi gerçekleştireyim. Geleceğim hakkında annem ve babam hep destekçi olacaklarından eminim. Hafta içleri okula gidip hafta sonları voleybola gidiyorum ve oradada güzel arkadaşlarım öğretmenim oldu buda benim için çok güzel bir aktivite oluyor hem eğleniyor hem öğreniyorum hayatımda spora hep yer vermeyi düşünüyorum. Seherler geçti ve artık okulum bitti, sınav yaklaştı çok heyecanlıyım ve o gün geldi sınavı girdim yapabileceğimden emindim ama yinede sonucu çok merak ediyordum sınav sonuçları açıklandı. **Kazandım!** Artık hayalim gerçek oldu ben Medipol üniversite diş hastanesinde staj görüyorum çocukların dişlerini tedavi ediyorum ve işimi severek yapıyorum.

Zeynep Sare Hatman
216

SEVGİLİ GÜNLÜĞÜM;

BAYRAM--- Ne demekti bayram? Neler yapılırdı bayramda? Tüm bu soruların cevabını çok merak ediyordum. Bir gün anneme sordum: "Anne, bayram nedir?" diye.

Annem de bana kendi çocukluğundaki geçirdiği bayramlardan bahsetti. Heyecanlı ve meraklı gözlerle annemi dinledim. Derin bir iç çektikten sonra anlatmaya başladı:

"Bizim zamanımızda bayramlar heyecanla beklenirdi. Bayramdan bir güne önce büyük ve uzun süren temizlikler başlardı. Arefe gününe kadar sürerdi temizlikler ve arefe gününden önce bitmezdi. Tatlılar yapılır, sarmalar sarılır, bayram günü pişecek olan yemeklerin ön hazırlığı yapılırdı. Bir yandan şekerlikler şeker ve çikolatalar ile doldurulur, kolonyalar baş köşeye konulurdu. Benim için en heyecanlı yanı ise bayramlık kıyafetlerin alınmasıydı. Yeni kıyafetleri giymek için sabırsızlanırdım. Arefe günü geldiğinde temizlikler biter, her yer pırıl pırıl misler gibi kokardı. Akşam olunca bayram için banyolar yapılır, kıyafetler baş köşede hazırlanır ve heyecanla sabah olmasını isterdim.

Ve o gün, bayramın ilk günü evde annemin sesi yankılanır; "Haydi! uyanın" diye. Babam bayram namazına giderdi. Bizde babam gelene kadar evi toplar, kahvaltısı hazırlardı. Annemin özenerek itinayla hazırladığı kahvaltı masası---

Bayram namazı bitip babam eve geldiğinde birbirimizle bayramlaşıp, o güzel kahvaltı masasına geçerdik. Sonra heyecanla bayramlıklarımı giyip güzelce hazırlanırdım. Bayramın ilk günü büyüklerimizi tek tek ziyaret edip bayramlaşırdık. Bayram harçlıkları verilir, tatlılar, sarmalar yenir ve hoş sohbetler edilirdi. Çocuklar bayram kutlamak için kapıya gelirdi. 2. ve 3. gün ise anne ve babamın elini öpmeye bayramlaşmaya akrabalarımız, dostlarımız gelirdi.

Dolu dolu bir bayram geçirirdik. Bayramlar aile ve akraba bağlarının güçlendiği herkesin birarada olduğu sevgi ve neşe dolu zamanlardı. Artık eski bayramların tadı heyecanı yok bizler elimizden geldiğince geleneklerimizi devam ettirmeye çalışıyoruz. Dilerim ki sen ve kardeşinde bu geleneklerimizi devam ettirmeniz." dedi annem.

Hiç sıkılmadan heyecanla annemi dinledim. Bayramı ve bayramın önemini artık daha iyi biliyordum.

*

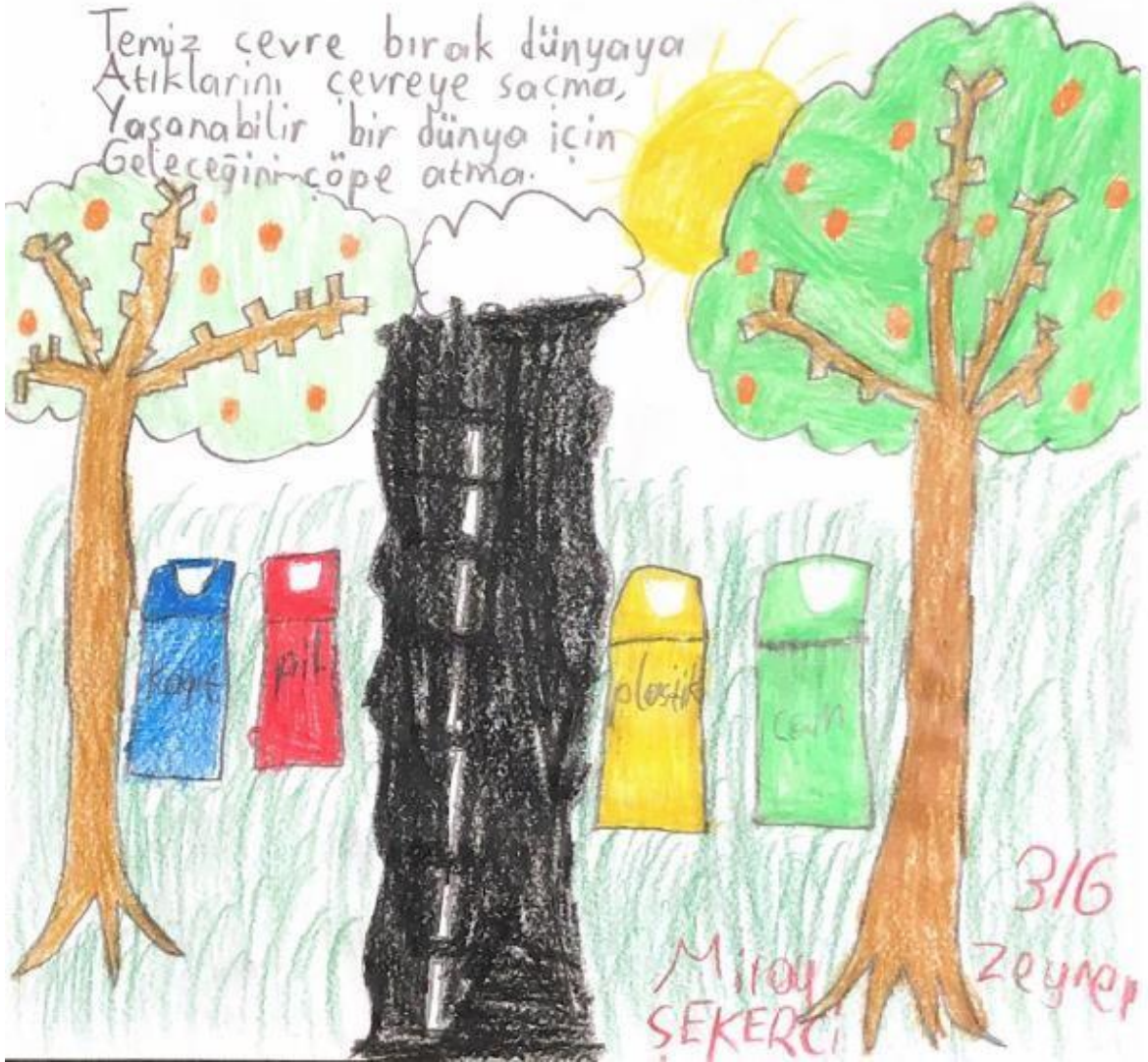
DEFNE KOĞER

3-C 2221

ATIKLAR

Atıklarımız dört tane,
Plastik, kağıt, cam ve pil.
Atıklarımızı atık kutuna atalım,
Çevremizi korusayalım.

Temiz çevre bırak dünyaya
Atıklarını çevreye saçma,
Yaşanabilir bir dünya için
Geleceğimizi çöpe atma.

BENİM AİLEM

Annem, babam, ablam
Hepsi benim dünyam
Çok severim onları
Ben onlarsız yaşayamam

Her gün resim çizeriz
Çizer çizer keseriz
Kestiklerimizle oynar
Çok güzel eğleniriz

Annem çok güzel yemek yapar
Parmaklarınızı yersiniz
Babam her işten anlar
Ustaya ne gerek var dersiniz

Melisa KIRÇIÇEK

2/C

HAYVAN SEVGİSİ

Eren adında tatlı mı tatlı sekiz yaşında bir çocuk varmış. Eren hep bir kedisi olsun istemiş ama annesi hayvanların evde beslenmesine çok karşıymış. Eren bir gece “ne yaparsam annem eve kedi almama müsaade eder” diye düşünmüş. Acaba annemi üzmezsem, ödevlerimi erkenden yaparsam, yatağımı ve oyuncaklarımı toplarsam belki annem eve kedi almamıza izin verir diye düşündü ve sonra uykuya daldı.

Sabah uyanır uyanmaz hemen yatağını topladı. Sonra mutfağa geçip annesine kahvaltı hazırlığı için yardım etti. Annesi erene bu değişimin sebebi ne diye gülerek sordu. Eren de anneciğim lütfen eve kedi alalım. Söz veriyorum derslerime çok çalışacağım ve seni hiç üzmeyeceğim dedi. Annesi ilk hayır dese de oğluna çok üzülmüştü. Belki de oğlumun istediği kediye eve almalıyım onun mutluluğundan daha önemli değil diye düşündü. Ereni hazırlayıp okula bıraktıktan sonra hemen bir kedi sahiplendi ve akşam için erene sürpriz yaptı. Eren bu sürpriz karşısında çok mutlu oldu.

Cemal Eymen KOCAYİĞİT

2/G

SEVGİ

Sevgi evrenseldir. Biz sevgiyi ilk ailemizden öğreniriz. Annemiz, babamız, kardeşimiz bizi koşulsuz severler. Bizde insanı sevmeyi, hayvanları sevmeyi ilk ailede öğreniriz. Daha sonra ise okulda öğrenmeye devam ederiz. Ben sevgiyi kalbimize ektiğimiz bir tohumu, bir fidana benzetirim. Onu ilk ailede ekeriz. Zaman geçtikçe büyür ve sağlam kökleri oluşur. Okula gittiğimizde öğretmenimizden aldığımız eğitimle kökleri güçlenir. Kurduğumuz arkadaşlıklar da o güçlenen fidanın ilk meyveleridir.

Okulda sadece Türkçe, Matematik, Hayat Bilgisi gibi dersler değil; paylaşmayı, merhamet etmeyi, saygı göstermeyi de öğreniriz. İnsan sevince oyuncaklarını paylaşmayı bilir. Sevince sokaktaki bir kediye merhametle yaklaşabilir ya da sevince kendisi gibi düşünmeyen birisine bile saygı gösterebilir. İşte bunun için her şeyin başında sevgi gelir.

Eğer kalbinizde sevgi varsa, dünya güzelleşir. Sevgiyle kalın.

Mira Nur KONUK

3/C

KÜÇÜK ARI

Bir küçük arı varmış. Arının adı Vızvız. Vızvız bir gün ailesiyle polen toplamaya çıkacakmış. Vızvız ilk defa polen toplayacağı için çok heyecanlıydı. Sarı ve siyah üstünü giydi, sarı kovanını aldı ve annesiyle polen toplamaya çıktı. Vızvız renkli çiçekleri ağaçları gökyüzünü görünce çok sevindi. Vızvız ailesinin elini bırakıp doğada gezmeye daldı. Vızvız gezerken piknik yapan bir aile gördü. Çocuklar top oynuyordu. Vızvız oynayan çocukları görünce yanlarına gidip oynamak istedi. Çocuklar onu görünce “Arı var! Arı var!” diye bağırıldılar. Panikleyen Vızvız’ın iğnesi bir çocuğa battı. Çocuk koşarak annesinin yanına gitti. Annesi arı Vızvız’ı çıkarıp bir kavanoza koydu. Çocuk Vızvız’ın küçük ve korkmuş olduğunu görünce ona kıyamadı ve onu serbest bıraktı.

O gün bir korkmuş olsa da doğayı çok sevmişti. Hayatının en güzel günüydü.

Hüma Nil SAV

2/G

AİLEM

Ailem, ailem, güzel ailem
Benim sevdiğim ailem
Vardır bu ailede kişiler
Anne, baba, ağabey, kardeş

Severim ben ailemi
Herkesin bir görevi vardır
Ev işleri annede
Para işleri babada

Ağabey, kardeş çocuktur
Ailenin oğludur.
Neşelidir, neşeli
Anne, baba oğludur

Gezeriz biz gezeriz
Yüzer yüzer para toplarız
El öperim akrabalarımın
Ailem ile bayramı severim

Eren KALAYCI

3/B

KİTAPÇI KEDİ

Kitap okumayı çok seven bir kedi varmış. Kitap okurken vaktin nasıl geçtiğini anlamaz okudukça okumak istermiş. Arkadaşları her şeyi ona sorar onun bilgilerinden faydalanırmış. O ülkenin kralının bir derdi kimseye anlatamadığı bir sırrı varmış. O sırrını kimseye söylemezmiş. Kral bir gün adamlarını toplamış. Benim bir sırrım var beni bu dertten kim kurtarabilir. Kralın adamları bilgin kediden bahsetmişler. Kral onun yanına çağırılmasını istemiş. Kralın adamları kitapçı kediyi kralın yanına getirmeye gitmişler. Kralın adamları evinin mahallesine gitmişler. Ama hangi ev olduklarını bilmiyorlarmış. Tavşana sormuşlar tavşan da şu ağaçların arkasında demiş. Evini bulmuşlar. Kediye kralın bir derdi olduğunu ve onu götürmeye geldiklerini söylemişler. Beraber Kralın sarayına yola çıkmışlar. Yol boyu kitapçı kedi kralın adamlarına kitap okumuş onlarda bu durumdan mutluluk duyuyorlarmış.

Sonunda kralın sarayına ulaşmışlar. Kral derdini kitapçı kediye anlatmış. Uyku geldiğinde uyumanı sağlayan korku geldiğinde unutturan sıkılınca avutan hazinelerden olan şey nedir diye sormuş bunu bilersen bütün hazinelerim senin demiş. Kitapçı kedi bu sorunun cevabının kitap olduğunu söylemiş ancak hazinelerden de kıymetli olanın bilgi olduğunu hiçbir şey istemediğini söylemiş. Kral onu bu dertten kurtardığı için kitapçı kediye teşekkür etmiş. Babasının kütüphanesinden istediği bir kitabı hediye etmek istemiş. Kitapçı kedi işte bu benim için en değerli hazinedir demiş. Büyük kütüphaneden istediği bir kitabı almış ve çok mutlu olmuş. O günden sonra evinin yolunu tutmuş. Kral kitapçı kediyi hiç unutmamış. Onun ziyaretine gitmiş ve kitap hediye götürmeyi ihmal etmemiş.

Aişe Betül BAĞCI

2/G

AİLE

Ben, annem, babam, kardeşim. Bir yere gittik. O yer de Karadeniz Bölgesi. Orada anneme babama yardım ettim. Sonra kardeşimle oyun oynadık. Sonra annem geldi bizi çağırdı biz de geldik. Dedi ki “yemek hazır”. Biz dedik “tamam anne”. Yemek yedikten sonra yine oyun oynadık.

Sonra saat 10 oldu. Biz yattık, kalktık, yemek yedik ve sonra kardeşimle bir oyun oynadık. O oyunun adı çatlak patlak. Orada 20 gün kaldık. 20 gün geçince eve döndük. Sonra okulun açılmasına 10 gün kaldı. O 10 gün geçti. Okula gittim orada arkadaşlarımla oyun oynadım. Sonra ramazan geldi. Biz kardeşimle şeker toplamaya gittik. Sonra yarın babaannemize gittik. Dedemin babaannemin elini öptüm. Sonra Kurban Bayramı geldi. Babamla kurban kesmeye gittik geldik. Annem bize pişirdi biz yedik. Sonra bayram geldi şeker topladık. Sonra dini günler geldi. Şeker topladık evde bir sürü şeker vardı.

Bilal Abdullah İÇEN
2/G

ERTUĞRUL’UN LUNA PARK MACERASI

O sabah Ertuğrul çok heyecanlıydı. Çünkü o gün ağabeyinin de iş yeri olan lunaparka gideceklerdi.

Annesi erkenden kaldırdı. Heyecandan kahvaltı bile yapmak istemiyordu. Hemen üstünü giydi. Annesi de giyinince yola çıktılar. Gidecekleri lunapark hem tramvayla hem de metroyla gidiyorlardı. Metrodan inince az yol yürüdüler. Şimdi lunapark karşılarındaydı.

Biletlerini gösterip içeri girdiler. Bütün gün oyuncaklara sınırsız binebilirlerdi. İlk önce hız trenine binmeye karar verdiler. Bunun için önce sıraya girmeleri gerekti. Hız treni, soluk soluğa bitti. Daha sonra uçan salıncağa bindiler. Çok güzeldi. Oradan çıkınca çılgın nehir denilen oyuncağa bindiler. Lunaparkın olmazsa olmazı çarpışan arabalara bindiler. Arabayı Ertuğrul kullanıyordu. Arabalar çarptıkça yerlerinden zıplıyorlardı. Oturup azıcık dinlenmek istediler. Yanlarında getirdikleri sandviçleri yediler. O sırada yanlarına uğradı. Daha King Kong denilen heyecan verici bir oyuncağa bindiler. Bu oyuncakta bir goril onları havaya kaldırıyor ve sallıyordu. Daha sonra Fatih’in rüyası denilen bir zaman tüneline girdiler. Burada İstanbul’un Fethini canlandırmışlardı. Annesi Ertuğrul’u ağabeyine bıraktı. Ağabeyi ona Playstation’da futbol oyunu oynattı. Annesi Ertuğrul’un binemeyeceği bir oyuncağa bindi. Adı adalet kulesiydi. Derken akşam oldu. Artık yorulmuşlardı. Ertuğrul için unutulmaz bir gün olmuştu. Giderken yolda uyumamak için zor duruyordu. Gidince hemen yatağa girdi. İstiyordu ki rüyasında lunaparkı görsün.

Ertuğrul KARAKUŞ
2/G

KÜÇÜK ÇOCUK VE KÖYÜ

Bir zamanlar küçük bir çocuk varmış. Yaz tatillerinde köyüne gidermiş. Çok severmiş köyünü. Köyünde sebzeler ve meyveler yetiştirmiş. Domatesin en kırmızısı, kavunun karpuzun en iyisi, tatlısı yetiştirmiş. Küçük çocuk tarlaya ve bahçeye gitmeyi çok severmiş. Tarlalarına giderken yolların üst tarafında köpek barınağı varmış. Küçük çocuk hep barınaktaki yavru köpekleri izlemeyi çok severmiş. Her zaman barınaktan yavru köpek sahiplenmeyi istermiş. Bir gün dayısına bu isteğinden bahsetmiş. Dayısı bu fikri çok beğenmiş. Küçük çocuk ile beraber barınaktan köpek sahiplenmek için gitmişler. Küçük çocuk heyecanla koşmuş. Yavru köpeklerin yanına gitmiş. İçlerinden simsiyah ve kahverengi gözlü yavru köpeği çok sevmiş. Yavru köpek de onu sevmiş. Küçük çocuk yavru köpeğini alıp anneannesinin köydeki evine gitmiş. Küçük çocuk artık köyünü daha çok seviyor. Daha çok yaz tatillerinde köye gitmek için can atıyordu. Çünkü artık can dostu vardı.

Ömer Talha YILDIZ

2/G